

[Steffensen]

kelte kommuner, og vi ønsker derfor, at de enkelte kommuner i endnu højere grad, end tilfældet er nu, får denne selvbestemmelsesret.

Som før nævnt er kommunerne i stor udstrækning bundet af love, der er pålagt dem her fra folketinget, love, som i hvert fald tit er ret udgiftkrævende for kommunerne, fordi de pålægger dem opgaver, kommunerne måske slet ikke selv har ønsket at påtage sig.

Jeg skal kort sige, at kristeligt folkeparti naturligvis vil se på forslagene i udvalget, men vi er meget skeptiske over for dem i den udformning, de har. Vi mener måske nok, at en hel del af intentionerne i forslagene er udmærkede, men vi ønsker ikke kommunernes problemer løst ad denne vej.

Flyggaard (DR):

Jeg skal først på mit partis vegne gøre den bemærkning om lovforslag nr. L 187, at det kan vi ikke tiltræde. Fremskridtspartiet peger i dette lovforslag på nogle problemer, hvis løsning vi imidlertid mener skal gå i en anden retning. Vi mener, at man i denne forbindelse vil få uendelig mange problemer løst, hvis man fjerner fradragsretten, for så slipper man vel også for den diskussion om, hvem der først og fremmest i dag kommer til at betale ejendomsskatterne. Jeg skal ikke knytte flere bemærkninger på nuværende tidspunkt til dette lovforslag, men blot sige, at vi ikke kan medvirke til, at lovforslag nr. L 187 bliver gennemført.

For så vidt angår lovforslag nr. L 186 og beslutningsforslag nr. B 106 vil jeg gerne sige, at vi ser beslutningsforslag nr. B 106 som en slags konsekvensberegning af lovforslag nr. L 186. Det problem, vi her vender tilbage til, og som fremskridtspartiet altså tager op igen, er jo et gammelt, kendt problem, for på den ene side har vi et ønske om at skabe en vis lighed de enkelte kommuner imellem – det har jeg forstået at fremskridtspartiet for så vidt også er tilhænger af – og på den anden side har fremskridtspartiet vel også noget tilovers for det kommunale selvstyre.

Når vi nok principielt må være imod lovforslaget som udgangspunkt, er det netop ud fra hensynet til det kommunale selvstyre, men vi vil gerne gøre den bemærkning, at i det omfang det måtte være muligt, bør man finde frem til en opdeling af udgifterne, så

man kunne sige, at de udgifter, som staten har bestemt skal afholdes, bør betales af staten, og at de udgifter, som det er overladt til kommunerne selv at afgøre, skal kommunerne selv betale. Hvis man kunne finde frem til et sådant system, ville vi principielt mene, at man havde fået et bedre system end det, man har i dag. Men vi erkender da, at det nok er meget svært at finde frem til et sådant system. Det vil nok også indebære et betydeligt element af kontrol fra statens side over for kommunerne, fordi der så måtte være meget nøje forskrifter for, hvorledes statens love skulle effektueres af kommunerne, idet man næppe kunne forestille sig, at der skulle være nogen selvstændig lokal statsadministration. Det ville i hvert fald ud fra et administrativt synspunkt forekomme mindre hensigtsmæssigt.

Jeg vil gerne i tilslutning til de beregninger, der følger med beslutningsforslag nr. B 106, give udtryk for, at nok er der almindelig tilslutning til, at man bør have nogle objektive udgiftskriterier, men når man ser på de konsekvenser, som forslagene fører til ifølge de beregninger, fremskridtspartiet har gennemført, så tyder de trods alt en lille smule på, at disse objektive udgiftsbehovskriterier ikke er så fuldkomne, som vi måske gerne ville have de skulle være. Derfor mener jeg ikke, man kan gennemføre et forslag på den måde, som fremskridtspartiet her gør rede for. Det forekommer nok trods alt at være en lille smule firkantet.

Jeg kunne godt tænke mig her at komme med en enkelt bemærkning omkring enhedsbeskatningen. Det var nemlig en af de måder, man kunne få problemet løst på, hvis man gennemførte en konsekvent enhedsbeskatning, men den vil nok i realiteten i endnu højere grad bekræfte det forhold, at der intet ville blive tilbage af det kommunale selvstyre.

Jeg vil gerne til slut sige, at da det i det hele er en meget stor økonomisk problemkreds og en meget vanskelig økonomisk problemkreds, vil vi da gerne være med til at se på forslagene i udvalget, men på forhånd er vi nok noget skeptisk indstillet over for, om man kan nå frem til et bedre resultat end det, man har i øjeblikket, med udgangspunkt i lovforslag nr. L 186 og i beslutningsforslag nr. B 106, idet jeg skal gentage, at for så vidt angår lovforslag nr. L 187 kan der ikke være